

Hoe werd er tegen de eerste verjaardag aangekeken?

Op donderdag 1 april 1965 was er in de kranten van de *Gemeenschappelijke Persdienst*, waaronder vele regionaal gerichte, berichtgeving terug te vinden over het 1-jarig bestaan van Radio Caroline. Vooral de uitzendingen vanaf de *MV Fredericia*, verankerd in internationale wateren ter hoogte van het eiland Man, werden daarbij belicht. Als je een halve eeuw later een dergelijk artikel leest en je denkt intens de historie van het legendarische radiostation te hebben gevolgd, dan komt, bij verassing, toch een aantal nieuwigheden naar boven.

Men begon het verhaal met de mededeling dat enkele dagen eerder door de medewerkers van het radiostation haar verjaardag werd gevierd met een programma van extra uitbundige muziek. Terug te luisteren is er van deze dag op Caroline North niets; wel is duidelijk dat op Caroline South allerlei verjaarswensen van de toen bekende artiesten tussen de muziek werd uitgezonden. Blijkbaar was de correspondent van het *GPD* uit Londen aan boord geweest van de *Fredericia* want hij stelde verder: 'De Nederlandse kapitein, *G.Kooger*, en de ook voor een deel uit Nederlanders bestaande bemanning maken zich niet bezorgd over een mogelijke inbeslagneming of blokkade van het schip of over het afsnijden van hun bevoorrading op grond van het feit dat Engeland de conventie van Straatsburg heeft ondertekend, waarbij radiopiraten onwettig werden verklaard.

De bemanning was dus onder leiderschap van kapitein *G. Kooger*, een naam die bij mij tot nu toe niet bekend was. Zoekend in diverse registers levert als resultaat op dat hij in 1957 in dienst was als gezagvoerder bij de *NV Koninklijke Pakketvaart Maatschappij*. Deze maatschappij zorgde voornamelijk voor de verbindingen tussen Nederland en Nederlands Indië en later Indonesië. De *KPM* had een vloot van 38 schepen, met een gezamenlijk tonnage van 205.766 BRT. In 1966 hield men, door een fusie, als zelfstandige onderneming op te

bestaan. Waarschijnlijk heeft kapitein Kooger een eerdere overstap gemaakt naar de firma Wijsmuller uit Baarn. Verder ingewonnen informatie leerde me dat hij eerder in 1965 als één van de tijdelijke opvolgers van kapitein W. Buninga door Wijsmuller was aangesteld als gezagvoerder op de MV Fredericia. Kapitein Ko Walters was de andere plaatsvervangende gezagvoerder. Kapitein Buninga kreeg trouwens van de bemanning van het Caroline North zendschip, bij zijn vertrek naar Radio London, een herdenkingsplaat met het wapen van het eiland Man; een gedenkplaat die een tiental jaren geleden door zijn zoon Ron Bunninga aan mij werd geschonken voor de offshore radio collectie.



Klaarblijkelijk had de correspondent nog verder gepraat met Kooger over eventuele problemen want hij meldde: 'Indien voedselleveranties uit Engeland zouden worden stopgezet kan men altijd nog terecht in Ierland en Spanje, die de conventie niet hebben ondertekend. Ook bevoorrading vanuit de lucht is een mogelijkheid. Zo lang niet bewezen is dat Caroline mensenlevens in gevaar brengt, door scheepsgolfengten te gebruiken, bestaat er weinig kans dat het

Britse parlement maatregelen zal nemen.' Hij refereerde nog wel aan de twee keer dat Caroline per ongeluk verkeerde frequenties had gebruikt, maar vanuit de organisatie was toegezegd dat dergelijke incidenten niet meer zouden plaatsvinden.

Een uitstapje naar het eiland Man en een bezoek aan de haven van Ramsey was het volgende dat de correspondent deed. Hij constateerde dat de bevolking van het havenplaatsje met veel plezier het avontuur van de Caroline-boys beleefde en die onder de inwoners zeer populair waren: 'Het plaatselijke hotel heeft dankzij het vertier, dat zij brengen, nooit een dergelijk goede winter gehad. Als de deejays elke 14 dagen voor hun aflossing Ramsey aandoen, zijn de bars en cafés vol op handtekeningen jagende teenagers. Iedereen in Ramsey leeft mee met Caroline, vooral als het ruw weer is en men afstemt op het station om te horen of alles wel is aan boord.'

Over de bevoorrading van de MV Fredericia, volgens de correspondent een voormalig stoomschip, wist hij te melden dat er twee maal per week vanuit Ramsey werd bevoorrad met het schip 'Essex Girl' en omdat het zendschip in internationale wateren lag deed de douane van het eiland streng haar plicht voordat de bemanning van de Essex Girl toestemming kreeg uit te varen, wat bij terugkeer niet anders was. In die tijd was het bekend geworden dat de regering van Panama had besloten de registratie van de vlag in te trekken waardoor de Fredericia in moeilijkheden kon komen als een zogenaamd vlaggeloos schip. Maar kapitein Kooger had hem duidelijk gemaakt zich geen zorgen te maken daar hij in het bezit was van een verzegeld pakket, dat slechts in geval van nood mocht worden opengemaakt. Daarbij uiteraard doelend op een andere vlag en registratie, die dekkend was voor de bemanning van de Fredericia.

Er was wel een duidelijk verschil tussen de verlofperiodes van de radiomensen aan boord en van die van de bemanningsleden. Elke veertien dagen werden de radiomensen afgelost, terwijl de bemanningsleden liefst zes weken van huis bleven: 'Het leven aan

boord is voortreffelijk en men kan zeer goed met elkaar overweg. Er is voldoende werk en om verveling is er tijd genoeg om te vissen. Iedereen krijgt dagelijks twee blikjes bier Van zeeziekte heeft niemand last, dat is alleen een probleem tijdens de tochten van en naar het zendschip.'



Eindigend concludeerde de correspondent dat het gezelschap op het drijvende radiostation veel voldoening uit het werk kreeg, mede omdat men het gevoel had te voorzien in een behoefte om een sterke persoonlijke band met de luisteraars te hebben.